

Nr. 23 a. bemærke, at, forsaavidt som der ved dette Vndringsforslag forandres noget Mere end det, der ligestrem følger af Vedtagelsen af Vndringsforslaget under Nr. 12, saa gaar det, foruden at være en Redaktionsandring, tillige ud paa at udelade nogle Ord, nemlig: „men ogsaa i denne Henseende skal der af den tilsynshavende kommunale Bestyrelse forelægges Kommissionen et af de behørigte Forarbejder ledsaget detailleret Forslag“, fordi man anser disse Ord for uforødnede. Det næste Vndringsforslag under Nr. 23 b. er ikke blot et subsidiært Forslag til Forslaget under Nr. 12, men det indeholder tillige en Bestemmelse, som Udvalget har anset det for praktisk rigtigt at sætte i Forbindelse med det omtalte Vndringsforslag, idet det nemlig der bestemmes, at Omkostningerne ved de mindre offentlige Vandløbs Regulering kunne af Landvæsenkommissionerne paalægges Parterne. Der er derved lagt et Tryk paa Parterne til at komme til mindelig Overenskomst ved Sagens Behandling af Vandsynsmændene, da de ellers kunne være udsatte for, at Landvæsenkommissionerne i Genhold til den almindelige Bestemmelse om Omkostningernes Fordeling efter Loven af 30te December 1858, bestemme, at Omkostningerne skulle paalægges Parterne, medens ellers Kommunens Kasse vil have at udrede Omkostningerne, forsaavidt Sagen ordnes ved Vandsynsmændene. Jeg tror, at dette Vndringsforslag i Forbindelse med Vndringsforslaget under Nr. 12 vil have til Følge, at flere Landvæsenkommissioner ville undgaa, og derved altsaa vedkommende Kommunalbestyrelser eller Lodsæiere slippe for de dermed forbundne større Omkostninger. De næste Vndringsforslag, som jeg skal omtale — idet jeg vil overlade til det ærede Mindretal selv at motivere sit Vndringsforslag under Nr. 25 — ere Vndringsforslagene under Nr. 26 til § 13, som er stillet af et Flertal, og Vndringsforslaget under Nr. 27, som er stillet af et Mindretal, hvortil Ordsjøeren hører. Efter den gjældende Ret er Reglen den, at Vedligeholdelsen af et Hovedvandløb paahviler de Lodsæiere, som have Nytte og Interesse af Vandløbets Tilstand, hvorimod Vedligeholdelsen af de mindre Vandløb, som ere satte under offentlig Tilsyn, paahviler Bredseerne. Lovforslaget gjør Forandring i denne bestaaende Tilstand, idet det indfører den samme Regel for begge Vandløb, grundet paa, at det Principrigtige vil være, at de Samme, som have Nytte og Interesse i et Vandløbs gode Tilstand, maa ogsaa Vedligeholdelsespligten og den dermed forbundne Byrde paahvile. Mindretallet slutter sig ganske til Lovforslagets Bestemmelse, og naar Mindretallet har fundet sig foranlediget til at fremkomme med Vndringen under Nr. 27, er det for tydeligere at præcisere, at Meningen med den Forandring, som Lovforslaget gjør i den bestaaende Tilstand, er, at denne

kun skal finde Sted, hvor der indføres nye Regulatorer, derimod ikke ved de bestaaende Regulatorer. Dette er ogsaa Lovforslagets Anskuelse, hvilket vil fremgaa, naar man sammenholder § 13 med § 5; men Mindretallet har anset det for rigtigt, at en saa vigtig Hovedregel blev fremstillet saa klart som muligt, og derfor er det, at det har stillet Vndringsforslaget under Nr. 27, idet det forøvrigt ganske slutter sig til Lovforslaget. Flertallet derimod er bestemt imod at gjøre denne Forandring i den bestaaende Tilstand, idet Flertallet mener, at der derved opstilles helt nye Principer, og at det heller ikke af praktiske Grunde vil være tilraadeligt. Forsaavidt som Flertallet med megen Styrke har villet gjøre gjældende, at man ved Lovforslagets Forandring har gjort et væsentligt Brud paa den bestaaende Rets Regler og er kommen i Strid med den, da tror jeg ikke, at Flertallet har Ret i denne sin Paastand, eller at det skal fastholde for stærkt sine Indvendinger af denne Grund, thi jeg tror, at det vil fremgaa ved en rigtig Opfattelse af den gjældende Rets Bestemmelser, at det ikke er Tilfældet, men at i det Væsentlige er det stemmende med Lovgivningens Aand, at Vedligeholdelsespligten af kontrolrede Vandløb ogsaa paahviler dem, der have Nytte og Brug deraf, ganske saaledes, som Reglen er med Hensyn til Omkostningerne ved Reguleringen efter § 11. Jeg skal ikke komme videre ind paa at godtgjøre denne min Formening om Flertallets mindre rigtige Opfattelse af den bestaaende Lovgivning, idet jeg skal henvise til Betænkningen, hvor dette Spørgsmaal er noget mere udførligt behandlet. En anden Sag er det derimod, at der af praktiske Grunde kan reises Tvivl om, hvad der skal være det Rigtige at holde paa. Herom kan der tvistes; men Mindretallet tror dog ikke, at de praktiske Grunde ere saa overveiende eller af saa væsentlig Betydning, at man af Hensyn dertil skal fravige det i og for sig rigtige og funde Princip, som dog er det, at de, der have Nytte og Gavn af en Foranstaltning, ogsaa bære Byrden derved. Det vil let kunne paavises, at den modsatte Regel vil i mange Tilfælde forvolde ikke lidt Ubillighed. Det næste Forslag, jeg skal omtale, er stillet af Udvalget til § 15. Udvalget finder, at der er al Grund til, at Udgifterne ved Landvæsenkommissionens Forretning og de i Anledning af samme fornødne tekniske Undersøgelser udredes af dem, der ville anlægge Vandværket, og som have Fordel deraf, og ikke derimod paahvile Kommunekassen. Forslaget under Nr. 32 til § 16 er stillet af Udvalget, fordi man anser det for rigtigt, at der foruden de i Paragrafen omtalte Foranstaltninger tillige nævnes: Afred af Kreaturer. Forslag under Nr. 33 er ligeledes til § 16 og er fremkommet, fordi Udvalget anser Lovudkastets Bestemmelser i 3die Stykke af Paragrafen ligeoverfor de Vedkommende for noget ubillige, forsaavidt Bewisbyrden skal